

om, at det vilde være en personlig Behagelighed, at Amtstuen i Esrom blev opretholdt, og selv blandt disse Beboere kan der være mange, der hellere ville betale deres Skatter i Hillerød, hvor de ofte have Grunde. Skulde vi opretholde Embedet af Hensyn til Dnster hos Befolkningen, som dem, der kunde tale for at opretholde det her omhandlede Embede, er der ingen Tvivl om, at vi vilde faae denne Slags Embedsmænd fordobblede flere Gange; det er min Betragtning efter mit Kendskab til disse Forhold. Smidlertid vil jeg indrømme det ærede Medlem, at Skovkasserforretningerne, billigtvis ikke kunne udføres ved Amtstuen i Hillerød. Men i den Henseende er jeg tilbøielig til at tro, at vi kunne komme overens med Finansministeren, thi hvorfor skulde vi absolut have offentlige Skovkasserere i dette Amt fremfor i næsten alle andre Amdter i Landet, thi vore fleste Skovkasserere ere privat antagne Mænd, og det er utvilsomt, at disse Forretninger udføres langt bedre af 8 private Skovkasserere med et lille Honorar hver for dem, der skulle have Penge for Arbejde og deslige, end ved en enkelt Mand, hvis Kontor ofte ligger betydeligt fjernet fra Arbejdsstedet, hvilket volder Arbejderne megen Uleilighed med at faae deres Penge. Det er den Bei, vi ere gaaede ved andre Forhold; saavidt jeg erindrer, har det været 2 pCt. af Skovauktionsbetsbet, vi hidtil have ydet for en Del af disse Forretninger, saa vi kunne faae dem udførte langt billigere paa anden Maade og langt bedre for Bedkommende samt i god Overensstemmelse med, hvad vi tidligere have gjort paa de allerfleste Steder. Paa Kjøbenhavns Amt og en Del af Bornholms Amt nær, ere, saa vidt jeg tror, alle vore Skovkasserere private. Det vil vel nærmere komme frem ved Forhandling med den ærede Finansminister i Udvalget, men jeg er tilbøielig til at tro, at der i den Henseende ikke kan være noget Væsenligt at indvende mod en anden Ordning. Med Hensyn til at Beboerne skulde have en vis Ret til at betale deres Arveskæteafgifter paa Esrom Amtstue, kan jeg ikke erkjende dette; der staar ikke i deres Kjøbekontrakter, saa vidt jeg har set dem, at de have Lov til at beholde Esrom Amtstue for der at erlægge deres Arveskæteafgifter. Jeg tror, at de vilde være meget mere fornøiede med, om man kunde komme til at overveie det Spørgsmaal, om Arveskæteafgifterne ikke for Sommes Bedkommende, navnlig de mindre Jordbrugeres, kunde fortjene at afløses paa en rimelig og billig Maade, saaledes at det var muligt, at navnlig de mest betyngede, især de smaa Jordbrug, naar de fik Ciere, som vare i Stand dertil, efterhaanden kunde afbetale de forholdsvis store Hæftelser. Var det muligt, at de engang med Tiden kunde komme af med dem, vilde det være til ganske anderledes praktisk Nytte for Bedkommende end dette. Tørigt vil jeg indrømme, at det ærede Medlem meget godt kan have havt Grund til at udtale sig for Dnsten

om at bevare Amtstuen. Det er altid vanskeligt for en Rigsdagsmand fra selve den paagjældende Kredts at udtale sig mod saadanne Dnster, som angaa Bevarelsen af noget Bestaaende, der kan have nogen Behagelighed om end kun for et begrændset Antal af Beboerne. Men holde vi de Principer frem og følge dem, som vi ellers lægge til Grund for Oprettelsen og Bevarelsen af selvstændige Embeder, tror jeg ikke, at disse Principer ville tilstede Bevarelsen af denne Amtstue, og vist er det, at vi derved ville gaa stik imod Principet i Loven om Amtsforsvalternes Lønning og mod de Forhandlinger, som dengang fandt Sted, og den Overenskomst, som blev truffet mellem den daværende høitærede Regjering, specielt Finansministeren, og Rigsdagen.

Finansministeren (Strup): Da der ikke foreligger nogen Betænkning i denne Sag fra det Udvalg, der isfor var nedsat af dette Thing, kjender jeg selvfølgelig ikke Noget til dette Udvalgs Mening om den, og jeg har altsaa heller ikke kunnet tage noget Hensyn dertil ved Uffattelsen af det her foreliggende Forslag. Den ærede Rigsdagsmand for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (L. Larsen) gjorde den Bemærkning, at Lønnen for denne Amtsforsvalter var altsfor rundelig. Det ærede Medlem vil neppe have overset, at den væsentlige Del af Lønningen bestaar i uvisse Indtægter. Jeg tror, at det er nødvendigt ved Bedømmelsen af en Lønnings Størrelse at tage Hensyn til, hvorvidt den hidrører fra faste eller fra uvisse Indtægter. Det er udtrykkelig bemærket i Motiverne til Lovforslaget, at den Nettoindtægt, som her er angiven, ikke med Sikkerhed kan paaregnes at ville vedblive. Den betydelige Indtægt beror jo væsentlig paa, at Skovaktionerne have givet et saa betydeligt større Udbytte i de senere Aar, og at altsaa ogsaa Procenten for Skovkassereren har været betydeligt større, Forhold, paa hvis Bevarelse man jo ikke kan gjøre nogen sikker Regning, om end jeg for mit Bedkommende meget ønsker, at disse Forhold maatte vedvare, og at Statskassen vedvarende maatte have en saa betydelig Indtægt af Skovene som i de seneste Aar. Foruden de Momenter, der allerede ere nævnte til Gunst for Loven af de to ærede Medlemmer, der have havt Ordet, Momenter, som maa komme i Betragtning ved Bedømmelsen af det her foreliggende Forhold, er der endnu et, som ikke er blevet nævnt, og det er Hensynet til, hvorvidt der vil blive et Overmaal af Forretninger, dersom Esrom Amtstue sammensmeltedes med Frederiksborg Amtstue. Dette er et Moment, som for Administrationen maa have en ganske overordentlig Betydning. Jeg anser det ikke for heldigt, at Amtstuerne ved Sammenlægning vore op til en saadan Størrelse, at een Mand umulig kan overse Forretningen i alle dens Detailler. En Amtsforsvalters Funktion er ikke paa nogen Maade at lide